

NOVA DOBA

Ljubljana | Ljeljska knjižnica

Stane letno 48 Din, mesečno 4 Din, za inozemstvo letno 120 Din.
— Oglesi za mm višine stolpca 40 p. Reklame med tekstom,
osmrtnice in zahvale 50 p. Posamezna številka stane 50 p.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo Strossmayerjeva ul. št. 1, L nadstr. Telefon Št. 53.
Upravnštvo Strossmayerjeva ul. št. 1 prtlje. Telefon Št. 65.
Račun kr. poštnega čekovnega urada štev. 10.066.

Dr. RUS, Čelje:

Vprašanje porotnih sudišč.

Kasajski dvor v Zagrebu je nedavno razsodil, da porotna sodišča v smislu zadnjega stavka člena 13 v zvezi s členi 138 in 142 naše ustawe niso redna sodišča, v kolikor se nanašajo na tisk. Zato porotna sodišča v bodoče ne morejo več presojati tiskovnih kazenskih pravd, za katere so odslej pristojna zborna sodišča na sodnem dvoru prve stopnje, pri nas torej redni kazenski sestani na okrožnih sodiščih. Tako je vendar enkrat konec zares škandaloznih porotniških pravorekov in na njih zgrajenih sodb v tiskovnih procesih zaradi razdaljenja časti.

V ostalem pa so v Sloveniji še napadle odkazana vsa v čenu VI-B uvozne zakona v avstr. kazenskopravni red od 23. maja 1873 štev. 119 drž. zak. našteta kaznjava dejanja v delokrog porote.

V zadnjem času se pri nas o poroti mnogo piše in razmotriva. Gre za dve načeni vprašanji, ali porota sploh odpravi, ali pa jo vsaj preosnovati v modernejšem duhu. — Treba pa je obdržati pred očmi, da vidovdanska ustanova porote sploh ne omenja, da je v bivši kraljevini Srbiji, torej v velikem delu naše države vobče nimajo in da je sedaj odpadla, tudi na Hrvatskem in v Slovenciji, kjer je bila pristojna le za tiskovne pravde. Osnutek bodočega edinstvenega kazenskopravnega postopnika porote istotako ne predvideva več, tako da bi se ustroj sedanjih porotnih sodišč s sprejetjem tega novega zakona odstranil ipso facto tudi v naši malo pokrajini, ki predstavlja le skromno desetino trimenega jugoslovenskega naroda.

Kaj je porota, ve pri nas vsak povprečen človek. Ni pa vsakemu razumljivo, zakaj se kličejo vsako leto štirikrat priprsti može iz vseh vetrov na razprave kot sodniki baš v najtežjih kazenskih slučajih. Prešernov izrek: naj čevlje sodi le kopitar, bi se dal krepko uveljavljati posebno tudi za naše sodstvo. Nekoč sem poslušal navadnega kmetja - porotnika, ki je z veliko doslednostjo razlagal, da mu je mogel ženo uspešno operirati le primarij celjske

bolnice, kobilu mu je rešil pogina samo žalški živinodravnik Kodre, svojega pravdarskega soseda pa da je ukroti enkrat za vselej s pomočjo svojega pravnega zastopnika, ki je po poklicu odvetnik, tisti pa, ki je izrekel sodbo, okrajni sodnik in ne občinski svetovalec. Nikoli še ni videl brati maše Marijine družbarice, pa naj je bila vzgled celj fari. Tudi mu dosegel še ni meril oblike tesar, hiše da mu ni zidal peč, ledino da si orje kot poljedelec sam s svojimi voli, številne črede ovac mu pase mlad pastir s palico v roki in piščalko na ustih, v šoli da ne pusti učitelj k njegovi mali deci nikogar drugega bližu razen katehet in istotako je na ginnaziji s profesorjem. Še celo tako visoko stoječa slovenska kultura, znanost in umetnost se baje ne da kar tako »odmontirati« s tujimi navlakami, pa nati si bodo magari tudi srbskega izvora in vpliva, kakor bere v časopisih. Samo v sodstvu mora biti drugače, pa še tu je ta izjema sama v sebi nedosledna. Saj se vendar tudi med vojaki tatovi, roparji, posilniki, ubijalci in morilci — in vendar jih ne sodi porota!

Ali ni to edino prava, »od paragrafov še nepokvarjena pamet«, ki pobija vsako še takto vneto zagovarjanje porotniškega presojanja kapitalnih hudočestev »po domačem razumu«?

Vsa čast onim porotnikom iz celjskega okrožja, ki so si bili menda še najbolj izmed vseh svesti svoje naloge od postanka naše nove države pa do danes. Vendar pa so izšli tudi pravoreki, ki niso v skladu s kazenskim zakonom. Tako sem zastopal decembra 1921 obtožbo zoper Pavla S. zaradi hudodelstva detomora po Š 139 kaz. zak. Zagovor obtoženke v zvezi z dokaznim gradivom je očitno kazal na krivo, toda soglasno zanikanje vprašanja je vzbudilo splošno presenečenje. Ker se mi je raztrgal obraz v nevoljo, me je iznenadi tembolj zunaj pred sodiščem eden izmed boljših porotnikov, me vzel prijazno pod roko ter me vprašal zelo zaupljivo, če sem morebiti užajen. Potolažil sem ga in mu zatrjeval, da spoštujem vsak pravorek, zlasti če je zgrajen na tako popolnem prepričanju, kakršno je našlo odmev v teh 12 glasovih! Ja, gospod državni pravnik,

porotnik: vsi smo bili prepričani, da je obtoženka namenoma ugonobila svojega novorojenčka, pa smo jo vendarje oprostili, ker se nam je zdelo zadostiti, če je itak obsojena po §§ 8, 144 in 339 kaz. zak.

Saj mi porotniki nismo vezani na zakone, ko pa niti vlada ni; drugod bi pa lahko opravili namesto nas učeni sodniki.

Bil sem konsterniran. Nedvomno bi imela vlada v narodu dosti močnejšo zaslombo, da je izostalo marsikaj, kar naš mali človek danes proklinja. Ali da je zašla demagogija in s tem združeno politično maščevanje v sodno dvorano in našlo izraz v porotniškem odporu kljub prepričanju o krividi neke ženske, ki je zadušila svojega nezakonskega otroka, — tega od ljudskih sodnikov nisem pričakoval. Neskončno sem hvaležen, da sem vsaj enkrat nehotje zaznai za motive, ki so bili odločilni. Oziri torej, ki niti niso spadali v okvir porotniškega razmotrivanja: šlo je na račun države same, nositeljice naših zakonov!

Vsa naša napredna javnost ve in to je dobro znano tudi vsem pristašem porote, kaka demagogija se je razpasa po vseh prostranih delih naše uboge Slovenije notri do sleherne kmetiške koče. Dasi se »gospodarstvo naše domovine še vije v otročjih bolečinah, socialna politika dela svoje prve plake poskuse, kultura s težavo išče novih smerti »svetega razvoja, političen voz »škripje na neizglašenih potih«, — si je nadela peščica slovenskih pravnikov nalogu, rešiti barko naše porote pred vesoljnim potopom kljub temu, da jim je eno porotniški zasedanj v Ljubljani »potisnilo v roke pero, da se predлага naravnost ukinjenje porote.« Naši javnosti je še v spominu onih »Nekaj besed o naši poroti«, objavljenih v »Slovenskem Narodu« 28. aprila 1920 z najkompetentnejšo strani priznanega praktika. Vrhunc nezaupanja v poroto pa je dosegla »Beseda našim porotnikom«, napisana v Štarem dnevniku z dne 23. aprila 1920 od univ. prof. dr. Metoda Dolanca. Ce se najdejo sploh kje na svetu — in v Ljubljani so se našli — porotniki, katerim je treba neposredno pred zasedanjem šeleti naviti ušesa in jim brati leuite z grožnjo, da se jim odvzame sode-

rudečo obrezo — ki je bil vsa knjižnica na otoku — ter zgiml. Cež nekaj časa se je slišalo v svetilniku topanje vetr, premikanje tramov in navijanje ur.

Med tem časom sem šel sedet na teraso. Sofice je bilo že zelo nizko, hitro se je bližalo bolj in bolj vodi ter vlečo vse obzorje za seboj.

Veter je pihal hladno, otok se je oblikel v violetno barvo. Na nebu, bližnji mene je plaval počasi velik ptič, bil je orej iz genoveškega stolpa, ki se je vrátil domov... Morje je postajalo nemirneje. Kmalu sem videl te belo peno okrog otoka. Naenkrat je zabil skočil nad mojo glavo mogočen žarek milotne svetlobe. Svetilka v svetilniku je gorela. Pustivši celotni otok v temi, je padal žarek široko na morje. Zgubljen sem bil v noč pod velikimi svetlobnimi valovi, ki so se me sem in tja malo dotikali... Veter je postajal še hladnejši, treba se je bilo vrniti. Tipaje sem zapri velika vrata, jih dobro zaklenil, tipaje sem šel po stopnicah, ki so se tresle in zvenele ter dospel na vrh svetilnika. Tu gori je bila luč.

Predstavljajte si velikansko svetilko s šestimi vrstami stenjov, okrog katereh so krožile počasi stene, ene iz velikanskih kristalnih leč, druge zadelane. Ko sem vstopil, sem skoro oslepel. Te bakrene in cinkaste plošče, ti reflektorji iz svetle kovine, ti kristalni židovi, ki so

števanje pri sodstvu za slučaj, da se ne bodo obnesli, kakor to zahteva zakon, potem res ne vem, zakaj se še pehati za poroto. Sklicevati se pri tem v prvi vrsti na države drugih velikih narodov demokratskih načel, se za nas zaenkrat prav gotovo ne obnese. Saj je tudi Češkoslovaška odpravila poroto in vendar stoji politično, gospodarsko in kulturno mnogo više od nas, dasi imamo mi več naravnih pogojev za gospodarski razmah! —

Pa ne glede na to je že splošno priznana nujna potreba po prenovejšju porote zadostni dokaz, da stoji vprašanje porotnih sodišč na precej trhlih nogah. Sedaj nas tolažijo posebno tisti, ki so se čutili primorani dajati porotnikom lekcije, s sledеčo preosnovno: Porotno zasedanje bi naj trajalo kvečjemu 10 dni in za celo dobo se naj izbere le 7 glavnih in 2 nadomestna porotnika. Porotniki si naj izberejo načelnika istotako za celo sesijo. Razen sedmorice porotnikov naj sodeluje pri porotnem sodišču še trojica učenih sodnikov. Predsednik naj že takoj po prečitanju obtožnice razloži v prostem govoru porotnikom, na kaj jim bo pri razpravi posebno paziti. Demokratični duh da zahteva, da se morajo pritegniti vsi vsakokaki sloji naroda k poroti, vsekakor pa je skrbeli za intelligentnost porotnikov sploh.

Proti taki preosnovi se pojavičajo najresnejši pomisli. Jaz sem letos n. pr. doživel slediči slučaj: Pred poroto je bil obtožen J. K. zaradi hudodelstva ropa po Š 190, 194 in 195 kaz. zak. Ne posredno pred izrebanjem se mi zavpno javijo kar trije porotniki rekoč, da se je obtoženec oče obrnil na nje s prošnjo, naj se za božjo voljo usmilijo njegovega sina, ki da je postal žrtev alkohola in žensk. Vsi trije so me prosili, naj jih odoklonim.

Že leta 1920 pa mi je pripovedoval stanovski tovariš iz Maribora, da se je v enem zasedanju pojavila tam med porotniki osebnost, ki je pri posvetovanju razširjala povsem čudne nauke. Posledica njegovega vpliva so bile neprisakovane oprostitve zaradi goljufije obtoženih zločincev. »Saj je sto in sto drugih tudi tako delalo, pa se šopirilo nekaznovani s svojim nagrabljenim premoženjem«, je razlagal porotnik. Livši

se vrteli v velikih krogih, vse to zrcaljenje in odbiranje svetlobe me je zvrtovalo.

Počakoma so se privadile oči, vse del sem se pod svetilko k čuvaju, ki je bral na glas Plutarha iz strahu, da ne zaspici...

Zunaj je vladala brezmejna tema. Na malem balkonu, ki obklojuje okna, je dvigal veter in tulil kakor nor. Svetilnik je pokal, morje je hropelo. Na koncu otoka so se zaletavali valovi ob pečine in bobneli kakor topovi... Včasih se zaleti v okno kak ptič, ki ga je privabila svetloba ter si hoče razbiti glavo ob steklo. V svetilki se je vse žarilo. priheta je iz nje silna vročina, olje je šumelo, monotonen glas pa je opeval življenje Phalerskega Demetrija.

O polnoči se je vzdignil čuvaj počakal še enkrat svetilko in šla sva dolgi. Na stopnicah sva srečala tovariša, ki je čuvaj v veliko knjigo svetilnika, ki je bila vedno odprtta: Polnoči. Razburkanlo morje. Nevita. Ladje na visokem morju.

ALPHONSE DAUDET:

Svetilnik otoka des Sanguinaires.

(Iz francoščine.)

»Glejte, kaj se mi je pripetilo, gošpod — mi je pripovedoval nekoga dne starci Bartoli med večerjo — glejte, kaj sem doživel pred petimi leti, pri isti mizi, pri kateri sedimo, nekoga zimskega večera kakor sedaj. Ta večer sva bila samo dva na svetilniku jaz in še en tovariš, ki smo ga imenovali Čeko... Drugi so bili na celini, bolani na dopustu, ne vem že več natanko... Z večerjo sva bila že skoro pri koncu molčala sva... Naenkrat preneha moj tovariš jesti, pogleda me trenutno s čudnimi očmi in pušči pade pod mizo z rokami naprej. Jaz stopim k njemu, ga tresem, kličem: «Hej, Če!... Hej, Če!...»

Nic ni bilo ž njim, bil je mrtev!... Kako sem bil zmeden si morate misliti. Več kakor eno uro sem stal prestrašen, tresči se pri mrljcu, naenkrat se pa spomnim, kaj pa svetilnik. V trenutku sem bil pri svetilki ter jo prižgal.

Noč je bila že tu... Kaka noč, gošpod. Morje in veter nista imela vec svojega naravnega glasu. Naenkrat se mi je zdelek, da me nekdo kliče na stopnič... Prevzela me je mrljica in že-

ja. Nikakor nisem mogel priti dol, preveč sem se bal mrljca. Proti jutru sem postal pogumnejši. Nesel sem tovariša na njegovo posteljo, pogrnjal sem ga z ruho, nekoliko pomolil ter stekel hitro kličat.

Nesreča je hotela, da je bilo morje preveč razburkano, kličal sem in kličat, a niko ni prišel... Sam sem se nahajal v svetilniku z mojim ubogim Čekom in Bog ve koliko časa... Upal sem, da ga bom čival pri sebi do prihoda ladje; toda po preteklih treh dneh ni bilo več mogoče... Kaj naj storim? naj ga li nesem vam? Naj ga pokopljem? Skala je bila pretrda, da bi mu skopal grob in krokarjev je bilo toliko na otoku. Smilil sem se mi je, da bi jem ga prepustil, mislil sem ga ponesti v kako duplino lazareta... Neko popoldne sem ga zadel na rame, skoraj mi je zmanjšalo poguma, še danes, če grem popoldne na ono stran otoka kadar buči vihar, se mi zdi, da nosim mrljca na ramah!...

Ubogi stari Bartoli! Pot mu je bil po čelu vsled samih spominov na ta dogodek.

Tako sva vedno obedovala in se dolgo pogovarjala, o svetilniku, o morju, o potopljenih ladjah, o korziških morskih roparjih... Ko se je dan nagibal, je čuvaj prižgal malo svetilko, vzel pipa, steklenico, velikega Plutarha z

zadolžen obrtnik in takratni vojni dobičkar, ki si je nakupil par hiš in jih iz previdnosti prepisal na svojo ženo. Šele ko se je posrečilo iztakniti tega zlijuha in ga izobčiti z odklonitvijo od nadaljnega sodelovanja pri poroti, je nastal red.

Že iz teh dveh ozirov obstaja velika nevarnost, da bo na eni strani zunanj vpliv na tako preosnovano porotno klopi znatno olajšan, na drugi strani pa je lahko ogroženo celo porotno zasedanje v slučaju, da prvi mestnik ni na višini svoje naloge. K vsemu temu pa še se naj odrasti dosedaj edina kautela za pomirjenje duhov, namreč nepristranski resumé razpravljaljajočega predsednika. V tem poslednjem pogledu se pač ne sme dopustiti nikaka sprememb, ker bi s takoj novotvorijo prišlo v opasnost vse blvstvo kazenskega zasledovanja!

Da se reši porota vsaj za one pokrajine, kjer jo ljudstvo samo zahteva, hčemo dati nujni protežiranci stvar na ljudsko glasovanje. Prvotno se je mislito, kakor da se namenava nekak plebiscit, ki ga naj po najnovejših tolmačenjih na domestijo občine. Čutjem, da so celo državna pravdništva sama (?) brez vsekih navodil s strani nadrejenih instanc že razposlala na občine svojega področja poziv, naj se izjavijo, ali so za ali proti poroti. Meni se vsiljuje vprašanje, ali je kaj takega mogoče v — parlamentarni državi? Edini forum, kjer se imajo iznesti naši zakoni, je izključno narodna skupščina. Tam se naj izglasuje po pravih ljudskih zastopnikih volja naroda, nikakor pa ne pri nepristojnih občinah, kajih odgovori so precej problematične vrednosti, pa naj izpadejo tako ali drugače. Vzemimo slučaj, da bi se porota skušala izsiliti med drugim tudi iz razloga, ker jo hočejo občine. Kaka nevarnost preti naši zakonodajci, če bi si občine začele prisvajati na sličen način prejedic i za druge bodoče zakone s tem, da vložijo proti osnutkom svoj veto ali pa jih naravnost diktirajo! Če se dopustijo taki eksperimenti, potem bo našega jugoslovanskega ujedinjenja prav kmalu konec! Stremljenje za takim partikularizmom sodstva po pokrajnah se mora torej v koli zadušiti!

Pač pa svetujem propagandi za poroto, naj vpraša najprej porotnike same, ali so voljni sedeti v lepih poletnih časih, ko imajo doma polne roke dela, celih 10 dni v sodni dvorani in poslušati grozdejstva naših zločincev, ali pa prepuščajo raje ta posel sodnikom po poklicu. Prepričan sem, da bi porotniki soglasno želeli, naj opravi sodišče samo brez njih. Sicer se pa itak v vsakem zasedanju zbere lepa procesija onih, ki pridejo prosi i drž. pravdnika i zagovornika za odklonitev. To je pravi izraz naroda in baš v tem se zrcali najlepša ona baje tako globoka zavest in obenem zahleva ljudstva glede neposrednega sodelovanja pri sodstvu!

Razveseljivo je dejstvo, da so si osamljeni zaščitniki porotnih sodišč sami v sesti, da veje dokaj ostra sapa zoper porotniški institut zlasti s strani srbijskih juristov in pretežne večine naših sodnikov po poklicu. Zato se baje hočejo dobro pripraviti na čas, ko bo postalo vprašanje izenačenja kazenskopravnih zakonov aktuelno. Jaz pa pravim, da je treba biti na planem i nam praktikom, kajih naloga bodi seznaniti močnejšo strugo z vsemi onimi porotnimi sodbami, ki so pravi justični škandal za judikaturo moderne države. Prodreti mora spoznanje, da se vse hipoteze onega, ki zgorj ex cathedra loquitur, ne dajo niti spraviti v sklad z neodvisnostjo sodstva in pa z načelom, da je še vedno — iustitia fundamentum regnum!

IVAN PREKORŠEK:

Zdravstveni zavodi in zdravstvo v Sloveniji.

Finančni odbor v Beogradu je prošli teden obširno razpravljal o proračunu ministrstva za narodno zdravje. Pri tem se je temeljito razmotrivalo tudi vprašanje naših javnih bolnišnic, ki so bile v zadnjih mesecih predmet javnih razprav v dnevnem časopisu ter so danes v tako prekerinem finančnem stanju, da je izdatna pomoč nujna, ker vsako zavlačevanje dočasa le gospodarsko škodo zavodom ter ogroža ono redno in vzorno poslovanje zdravstvenih zavodov, kakor smo ga v Sloveniji vajeni ter tudi nato polagamo vso važ-

nost. Vse kar se na tem polju dobrega izvrši, je eminentno v narodovem in državnem interesu ter ni nikdar preveč, ampak vedno le še premalo. Le površen pogled v institucijo in organizacijo zdravstvenega dela in sanitarnih zavodov v drugih naprednih državah kakor v Nemčiji ali na Češkem nas pouči, da nam še mnogokaj manjka, nikakor pa ne, da bi mogli ali smeli karkoli opustiti in zanemariti, kar smo prevzeli od prejšnje uprave ter v teh treh letih tudi dobro ohranili in mestoma tudi že bistveno dopolnili.

Pri tem se vsa naša javnost, ves naš narod tudi polno zaveda, da je vzdrževanje zdravstvenih zavodov združeno danes z ogromnimi stroški, ki morajo biti nekje pokriti. Naša stvar ni razpravljati o tem, kako se naj dosežejo potrebna sredstva, to je dolžnost in pravica države, v koje upravi se zavodi danes nahajajo, ako bodo prešli v upravo oblasti, bo skrb le teh, da jih vzdržujejo in najdejo za to potrebno kritje. Mi smo uverjeni, da bo naš narod v vsakem slučaju imel za to potrebno razumevanje.

Ako se je v finančnem odboru po poročilu zastopnika ministrstva za narodno zdravje, konstatiralo, da so bolnice v Sloveniji najlepše urejene ter da imajo najboljšo upravo, je to za nas Slovence sicer laskavo, ne sme nas pa to navajati na pota zapravljanja in razsipačja. Pod dobro upravo razumevamo tudi vsikdar dobro gospodarstvo in primerno štedenje. Menimo, da se pri nas v tem pogledu ni grešilo, alko pa se je, pa treba remedije: gre se za javni dobrobit, gre se za en del državnega gospodarstva, ki bo v celoti zdravo še le tedaj, kadar bo zdravo v vsem svojih drobnih detajlih. Nedvomno je, da se da marsikaj uspešno reorganizirati v dobrem smislu, da bi brez škode za stvar odpadlo marsikaj, kar je v desetletjih iznesla in petrificala skrbna birokracija, ki se je v drobeh ubila in izgubljala cilj in celoto iz vidika.

Pravilno in dobro pa more gospodariti le tisti gospodar, ki ima na razpolago potrebna sredstva, vsako prerišenje v tem pogledu je škoda, ki je na knadni krediti ne izravnajo, o kakem prišedenju po tej poti ne more govoriti nikdo, kdo resničen položaj pozna.

Finančni odbor je nadalje razpravljal in sklenil, da ostane naše zdravilišče Rogaška Slatina izven proračuna ministrstva za zdravje, da torej ne spada pod kompetenco zakona o državnem računovodstvu, ki s svojo okostenelostjo onemogoča vsako ekonomsko iniciativnost in libija upravo. Zdravilišče Rogaška Slatina, Dobrna in Topolšica preidejo v upravo mariborske oblasti. Gleda distriktnih zdravnikov se je skrnilo, da bodo prejemali plačo samo do konca leta 1922 iz drž. blagajne, nato pa prestopijo v službo oblastnih samouprav, ki bodo pobirale od občin posebne sanitetne doklade, katere plačuje sedaj občine v drž. blagajno.

Naš narod čakajo velike naloge dela v samoupravah, skrb za narodno zdravstvo bo zavzemala med tem važno panogo. Na narodu bo, kako bo umetval gospodariti in se upravljati sam, in dobro bo in prav pončno za nas vse, ki živimo v časih velikega zabavljanja, da v marsičem ne bo treba zabavljati na Beograd, ki je daleč, da bomo morali zabavljati na sami sebe in svoje delo doma.

Politične vesti.

Poslanec Kukovec in šentpetersko društvo JDS. Poslanec dr. V. Kukovec, predsednik JDS za Slovenijo, je prejel od naprednega političnega in gospodarskega društva za kolodvorski in šentpeterski okraj v Ljubljani 21. aprila tl. izjavo:

»Napredno politično in gospodarsko društvo za kolodvorski in šentpeterski okraj v Ljubljani je na svojem včerajšnjem občnem zboru soglasno sklenilo, izreči Vam svoje neomajano zaupanje in zahvalo za neumorni trud, ki ga tvegate v borbi za blagajno naše države in prospeh naše stranke. Bodite uverjeni, da Vas hoče v tem boju tudi naše društvo po svojih močeh vedno vneto podpirati. Podpisana predsednik Josip Turk in tajnik Ferdo Poljšak.

Ker je odgovor poslanca dr. Kukovca na to pismo za naše javno življenje zelo

značilen, ga v celoti objavljamo. Poslanec dr. Kukovec izvaja v svojem odgovoru imenovanemu društvu:

«Zmiraj sem mnogo polagal na prisreno zaupno razmerje med možmi, ki se borijo za iste cilje. Se nobena izjava me pa ni tako razvesela kakor sklep Vašega občnega zabora, ki vidi jedro mojega dela v neumornem trudu za blagajno države, v katerem delu me hoče društvo vneto podpirati. Težavne razmere, v katerih žive danes skoro vstoji pri nas, so v naše politično življenje zanesle neko mučno smer, da se pojavi tudi notranje politično življenje pri nas skoro izključno v pritožbah, protestih, celo grožnjah, katere naj so še toliko utemeljene, aktivnemu politiku končno skoro jemljejo voljo do nadaljnega dela, ker mora obupavati na tem, da bi mogel zadovoljiti današnjo družbo. Če pride danes politik na zborovanje, doživi malokdaj tako brezgospoine in razvesljive izjave, kakor je izjavo tega političnega društva, ki pravi, da hoče podpirati neumorno borbo za blagajno države. Za mojo izjavo v narodni skupščini, da ima naše slovensko ljudstvo v novi državi zaznamovati napredek, da je glede političnih svobod saturirano, me je napadel celo tako veljaven politik, kakor je g. dr. Korošec, na nekem kmečkem shodu, in dal izraziti ogorenje, kako sem mogel to govoriti. Celot iz krogov svojih prijateljev sem nekoč dobil nasvet, naj na shodih ne gojim prevelike optimizma v nove razmere v naši državi, ker ljudje rajšči čejejo grajo nedostatkov javne uprave nego vzbušanje samoupanja. Zato je naravnost kot zasluga imenovati izjavo politične organizacije, kakor je Vaša, da hoče sodelovati v borbi za državno blagajno, ker s tem izjavlja, da se hoče boriti pred našo javnostjo za zmago pravih razgovorov o pomenu države za narod.

Ljubljana, katere občinsko zastopstvo je celo v letih najhujšega zatiranja slovenske narodne misli bilo narodnopravno, danes, ko je politična svoboda popolna, od te svobode nima uspeha, da bi iz slike občinskega zastopa odsevala vidno državna in narodna misel, ampak jo obvladuje zvezna reakcija z indiferentizmom. Poslužim se prilike, ko mi eno izmed najstarejših političnih društev ljubljanskih izjavlja solidarnost v borbi za državno blagajno, da ga pozivljam, naj gre pri bodočih občinskih volitvah v neizprosen boj za napredno demokratsko Ljubljano. Naj se posreči ljubljanskim naprednim političnim društvom ljubljanske volilce prepričati, da je vse drugo danes manj aktualno nego je glavni cilj, da pride Ljubljana zopet v roke mož, ki imajo korektne nazore o narodu in državi. Z Ljubljano bo po mojem mnenju tudi ostala Slovenija krenila iz današnje žalostne desorientacije na pot pozitivnega in koristnega dela za narod in državo.

Dr. V. Kukovec, narodni poslanec.»

Pogajanja v Rapalu v pospešenem tempu. »Piccolo« piše o pogajanjih v Rapalu: »Italijansko-jugoslovenska pogajanja se vrše od 9. tm. naprej hitrej in intenzivneje od prej. Trdi se, da so se pogajanja včeraj popoldne približala uspešnemu sklepu. Obžalovanja vredno je, da so ravno tedaj nekateri dnevniški objavili fantastične vesti glede položaja na Hrvatskem. Te vesti so enostavno brez podlage, kakor se je izkazalo, in so bile skovane na Dunaju. (?) Italijanski delegaciji o kakem hrvatskem prevratu ni nič znanega in jugoslovenska delegacija je izdala nastopni demant: »Nekateri italijanski dnevniški so objavili vesti, češ da je izbruhnila na Hrvatskem vstaja. Označujejo te vesti za popolnoma neresnične; prosi tiskovni oddelek delegacije SHS, zastopnike italijanskega javnega mnenja, naj z vso rezervo objavljajo podobne vesti, ki so očividno tendenciozne.«

Celjske novice.

Upravno sodišče v Celju. Celje je torej določeno za sedež upravnemu sodišču. Skrajni čas je, da je Celje, ki je po naravnih legih in središču v naši pokrajini pač najprimernejši kraj, dobiло to urad. Kar se tiče lege, vlada res ni mogla srečnejši izbrati. Iz vsakega kontička naše pokrajine bodisi iz Koroške, Prekmurja, Dolenjske, Gorenjske, Posavja itd. je Celje vsled centralne lege

ter izredno ugodnih železniških zvez prav lahko dosegli. Iz vseh teh krajev bodo stranke in zastopniki z najmanjšo zamudo in najmanjšimi stroški lahko tu svoj posel opravili. Vsak drugi kraj posebno Ljubljana in Maribor, ki prihajata razven Celja edino v poštev, sta vsled svoje legi tik ob državnih meji za stranke cele pokrajine neprikladna. Povdraljo se je v časopisu, da Celje vsled tega ne sme biti sedež upravnega sodišča, ker tu ni velikih knjižnic, ki jih sodišče potrebuje, drugič pa, ker je premo odvetnikov za zastopanje pred upravnim sodiščem. Vprašanje knjižnice je res velike važnosti, vendar ne tvori nobene nepremostljive zaprake ustavnitvi upravnega sodišča. Celjsko okrožno sodišče poseže lepo knjižnico, ki bo brezvomno tudi vsem uradnikom in svetnikom upravnega sodišča na razpolago, posebno če boste obe sodišči v enem poslopu zdržani. Nekaj prav lepih juridičnih knjižnic posedujejo zasebniški posebno odvetniki, ki bodo iste ravnatako radevolje dali na razpolago. Nekaj pa bo končno morala žrtvovati državna blagajna, da se nakupijo najpotrenejše knjige in ustvari temelji knjižnici. Kar se tiče odvetnikov, je stališče, ki so ga zavzeli nekateri ljubljanski listi, neutemeljeno. V Celju je 18 odvetniških pisarn ter se bo število istih gotovo se pomnožilo. Upoštevati je končno treba, kar smo uvodoma omenili, da je lega Celja tako priročna, da bodo zastopniki iz Ljubljane in Maribora prav lahko v enem dnevu tu svoje razprave opravili. Glavno vprašanje, ki se mora rešiti nemudoma, je vprašanje stavbe poslopja za upravno sodišče. Tudi to zadevno bo državna uprava in tudi blagajna imela v Celju lahko izbiro. Znano je merodajni krogom, da je stavba novega okrožnega in okrajnega sodišča v Celju nujno potrebna, ker se nahajate sedaj v prostorih, ki bodo prav kmalu za to popolnoma neporabni. Staro okrožno sodišče ter velika in obsežna stavbišča okrog njega nudijo prostora dovolj, da se postavi poslopje, ki bo zadostovalo za upravno sodišče, okrožno in okrajno sodišče, državno pravdništvo ter zapore in ječe. Pobrigati se bo treba le, da že letos pride to zadevna postavka v proračun, če ne v celoti, pa vsaj s prvim obrokom. Lokalne faktorje prosimo, da se z vso resnostjo za to prepotrebno stvar, posebno za stavbo zavzamejo! Lega sodišča v mestu pa bo na ta način na najprikladnejšem kraju prav blizu kolodvora.

Jurjev dan v Celju. Kljub juniju neugodnemu vremenu odkorakal je ob zvokih mariborske vojaške godbe naš polk ob 8. uri zjutraj na Stari grad, da proslavi po starci srbski navadi Djurdjevski uranak. In to ni čuda — saj slavi na ta dan Srb iz starodavnih časov kot dan pomlajenja, upa in volje v novo življenje, kakor je bilo običajno nekdaj pri nas, ko nas je vodil 1. maja učitelj na krasne izlete, ki so nam govorito še v dobrem spominu. Koj po kratkem odmoru na gradu, imel je povelenik polka gospod polkovnik Naumović krasen govor na celi polk, v komej je obrazložil pomen dneva, kakor tudi požrvovalno delovanje naših dedov, kajih sad je njenjine naše domovine. Pozval je svoj polk, da tudi on neumorno dela za otačino, da tako za vedno ostane naše, in da pridobimo še oni del domovine, ki je še pod tujem gospodarstvom.

Razvila se je potem prosta zabava. Veselje in prav dobro razpoloženje je bilo videti iz vseh oči, posebno še radičega, ker se je vreme razvedrilo, tako da nam je zasijalo na starodavne zidove milo solnce. Glavni center zabave razvil se je v gostilni tik zidovja starega gradu. Zbran je bil v isti ves častniški in podčastniški zbor z družinami, ter milo mi je bilo videti slog in kamradsko življenje brez razlike čina in pripadnosti. Imel sem teh par uric pravo jugoslovansko življenje, o kakršnem sem sanjal, ko sem se po preobratu podal iz Trsta v svojo pravo domovino. Plesalo se je kolo in tudi druge ples. Častniki in podčastniki so prepevali skupaj različne mile nam jugoslovenske pesmi. Vse so bile najiskrnejše aplavdirane, kar je samoobsebi umevno, ker naše je vse, naj prihaja od Vardarja ali Triglava. Med godbo in petjem nagovoril je navzoče narednik puka Slavko Govešek, ter se zahvalil posebno po-

veljniku, da je privoščil pušku tako krasen dan. Sledili so še drugi patriotski govorji, ki so bili z naivčljim navdušenjem aplavdirani. Markanten je bil govor gospoda polkovnika Naumoviča, koji je naglašal med drugim: Da narod, ki nima volje do dela, ni vreden da živi. Tak narod naj umre. Ali mi, ki smo si vstvarili po zaslugu naših očetov s tolikimi žrtvami naš dom, mi hočemo delati in častno izpopolniti delo naših očetov. Po iniciativi gori omenjenega načrtnika, sem nabral v prid Jugoslov. Matice pri gg. častnikih, podčastnikih in drugih gospodih in damah, ki so z njihovo navzočnostjo počastili to veselico 1001 krono, koje Vam izročim gosp. urednik. Ob 19.30. uri je bil dan ukaz za odhod. Bliskoma je bil vsak na svojem mestu. Ponehala je prejšnja miloba, ter nastopila je zopet neizprosna disciplina. Par ukazov in jekleni polk je kotral zopet v svoje domove.

Nikdar ne zagaziš v tuje valove,
če imaš domovina vse take sinove.
Primorec.

Izredni občni zbor društva stanovalniških najemnikov, ki bi se moral vršiti v soboto, dne 13. tm., se preloži na poznejši čas. Dan in lokal se naznanita pravočasno.

Obrtno - nadaljevalna šola v Celju priredi v nedeljo dne 14. majnika v risalnici deške meščanske šole razstavo šolskih izdelkov; občinstvo se vabi na sled od 10. do pol 12. ure. — **Vodstvo.**

Plesni zavod Pečnik iz Maribora pod kujm vodstvom so se vršile plesne vaje celjskega uradništva, priredi danes v soboto 13. tm. ob 20. uri v veliki dvorani Narodnega doma svoj zaključni venc. Opozarjam med drugim na proizvajanje modernih plesov gospoda in gospodične Pečnik. Vabljeni so vsi posetniki plesnega tečaja, ter po njih vpeljani gostje.

Kino Gaberje. Danes v petek, jutri v soboto in v nedeljo velika prvovrstna komedija »Prismoda«. Program smehta in briske resnice: Dobrota je sirota.

Prosveta.

LJUDSKO VSEUČILIŠČE V CELJU.

V pondeljek, dne 8. maja je predaval odvetnik g. dr. Anton Božič »o delu«. Govoril nam je o potrebi in postanku raznih vrst dela, o razmerju med dejavnim in delojemalcem v najrazličnejših prilikah, o delavski zaščiti itd. Njegova izvajanja so bila vseskozi mojsterska, ki so se razpletala v najlepše cvetje govorniške umetnosti. Predavatelju se pač dobro pozna, da je to težavno temo temeljito predelal ne samo iz najboljših svetovnih spisov, marvec, da se on s to socijalno zadavo sploh resno bavi in o tem mnogo razmišlja. Njegovi primeri so bili jasni in silno praktični. Škoda-le, da je to krasno predavanje poslušala v veliki večini inteligenci; delavstva pa, kateremu je bilo predavanje v prvi vrsti namenjeno, in baš njemu na ljubo za teden dni na ta dan preloženo, pa ni bilo med poslušalcem petina. Kako lepo je tudi med drugim dokazoval govornik, da je 8-urni delavnik namestu v Nemčiji, na Francoskem in drugod, kjer je delavstvo mnogo bolj izobraženo kot pri nas in se tam vsled tega v osmih urah dela tudi more mnogo več doseči, kot je to v naših krajih in pri sedanjih razmerah delavske naobrazbe mogoče... Resnično! Delati nam je treba vsestransko. Pomagajmo eden drugemu, da se iztreb, kar ni dobrega in nadomesti z boljšim. Samo zabavljanje s prekrižanimi rokami prav nič ne koristi niti posameznikom, še manj pa naši mladi državi. — Gospod predavatelj je žel za svoj trud od navzočih poslušalcev vse priznanje in iskreno zahvalo. Upamo, da nas bo gospod doktor v prihodnjem letu še razveselil s podobno življensko razpravo.

Išče se dobrotnik! Našo celjsko ljudsko vseučilišče, ki se tako lepo razvita in ne pobira pri predavanjih prav nobene vstopnine, želi poznati dobrotnika, ki bi bil naklonjen iz svojih sredstev napraviti tej kulturni instituciji nadzrati meščanske šole primeren in trajen napis »Ljudsko vseučilišče«.

Prihodnji pondeljek, dne 15. maja bo predaval ob 8. uri zvezna tiskarna, g. dr. Ant. Schwab: »o pasji steklini«.

Razmotrival bo v svojem govoru sledeče točke: 1. Iz zgodovine te bolezni in praznovernosti glede stekline v prejšnjih časih in še sedaj. 2. Pravi vzroki in pojavi stekline. 3. Opasnost za človeka in varstveni pripomočki. 4. Prinzipi in zdravljenje potom Pasteurjevega načina na podlagi baktereologije. — Z ozirom na to, da nastopa ta grozna bolezen najrajši v poletnem času in je baš sedaj mestni magistrat celjski razglasil zelo strog pasji kontumac vsled konstatiranja te kuge v našem mestu, kakor tudi resničnega dejstva, da naše prebivalstvo o tej hudi in naletljivi bolezni, ki je tudi ljudem silno nevarna, prav malo ali nič ne ve, je vsekakor pričakovati, da se bo tega zelo važnega predavanja marsikdo udeležil.

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU.

»Smrtni ples.«

Začetkom letosnje sezone so člani dramskega gledališča v Ljubljani vpravili na celjskem gledališkem odru Strindbergov »Smrtni ples« I. del. Igra je izvanredno ugajala. Vsled tega je bila splošna želja, da se še v tem poletju igra tudi drugi del. Požrtvovalnosti Dramatičnega društva se moramo zahvaliti, da se je ta želja v petek, dne 5. tm. izpolnila. Gledališče je bilo zopet nabito polno, igralo se je z naivčjo preciznostjo. Morda občinstvo, ki ni videlo prvega dela, ni moglo z isto pozornostjo in užitkom slediti poteku drame, vsekakor pa smo inenil izvanredno lep večer. Drugi del po vsebinji in učinkajočig dramatičnih prizorih nekoliko zaostaja, je pa vsled nastopa Judite, Allana in poročnika živahnješi in osveži posamezne prizore. Težko je naravnost slediti globokemu mislecu, ki z markantnimi besedami in stavki odkriva pred nami celo vrsto problemov. Mnogo kontrastov, tako konec igre, učinkuje silovito, a mrebiti razumljivo le onemu, ki se je kedaj poglobil v Strindbergovo individualnost in v njegova dela. Alisa (ga. Boršnikova) in Edgar (g. Rogoz) sta bila izklesana. Niti enkrat nista pretiravata, vsaka beseda in gesta je bila premišljena. V najodurnejših situacijah človeškega življenja sta ostala naravna in popolna. V Edgarju smo živo opazovali vampirja in parazita, ki zavedajoč se zopet svoje telesne jakosti, hoče potepati vse, da bi maševal bridkosti svoje preteklosti. Kako majhen in krotek pa postane, ko zaplapola zadnja iskrica njegovega življenja. Tudi Kurt (g. Gaberščik) je bil na višku. To pot je celo še mnogo bolj ugajal kakor v prvem delu. G. Peček je izvanredno spremno igral naivnega in zaljubljenega Allana, gde Daniilova z isto sigurnostjo in s potrebo samovoljnostjo Judito. Poročnik (g. Kral) je bil v melanholiji preveč patičen, po maski pa prestari. Ugajal pa je po svojem nastopu. — Občinstvo to pot ni bilo disciplinirano. Mnogo smeja in šundra bi lahko izostalo, ki moti tiste, ki igro zasledujejo in ji posvečajo vso svojo pazljivost. Ozlovolilo je tudi tiste, ki so toliko taktni, da pridejo pravočasno v gledališče, dejstvo, da je bil zacetek igre napovedan točno na 8. uro, a se je zakasnil za cele tri četrt ure. Tako ne pridemo do točnosti. — v.lj—

Dnevna kronika.

Laško. Naš Sokol priredi v nedeljo dne 14. tm. pop. ob 3. uri v društveni dvorani »Naraščajev dan« z mnogovrstnim vsporedom, zlasti raznimi nastopi dece in naraščajev. Čisti dobiček je namenjen za nabavo krojev za naraščaj. Vstopnina je malenkostna in nadejamo se obilne udeležbe, zlasti tudi od strani Celjanov. Zdravo! Odbor.

Otvoritev sezije v Rog. Slatini. Dne 14. t. m. se otvori tukajšnje zdravilišče z vsemi hoteli, ter je za sprejem gostov, ki nas bodo gotovo v večjem številu, kot v preteklem letu obiskali, z ozirom na zdravljenje in prehrano, v celoti preskrbljeno. Zdraviliška restavracija in kavarna, katerih vodstvo bo tudi to leto v spretnih rokah gosp. Martinoviča, načelnika hotela Union v Celju, bodo usdan otvoritev poslovale v polnem obratu. Pri slavnostni otvoritvi, ki se priredi v zdraviliški restavraciji bode sodeloval domači orkester hotela Union v Celju. Kdor si želi lep majske zlet, naj ne zamudi priložnosti in obišče naše krasno zdravilišče.

Znamentev časa. »Jugoslavija« poroča, da se je na slovenski trgovski šoli v

Ljubljani dogodil te dni karakterističen slučaj, da je profesor sredi ure med poulkom spustil dijake domov — ker je g. profesor zapustil državno službo ter se odločil, da vstopi v bančno stroko. Ne moremo poročila kontrolirati, ieli povsem tako istina, kakor se poroča. Vzroki, ki so dotičnega g. profesorja napotili do te odločitve so nam razumljivi, saj se duševno delo, ki zahteva težke in dolgoletne študije, plačuje tako sramnoto-poniževalno, da vzdrži le tisti, ki si danes drugače ne more pomagati. — Kljub vsej znani uradniški mizeriji je pa postopanje g. profesorja, ki ni imel nečasa ne volje, da počaka konca šolskega pouka, tako značilno za našo dobo, da nas je sram v dno duše, ako je bilo res tako, kakor beremo v »Jugoslaviji«.

Kakšne ljudi podpira naša vlada.

Pod tem naslovom priobčuje »Jugoslavija« z dne 9. maja iz Ormoža sledečo notico: »Članek o ruskih emigrantih, oziroma Wranglovecih v Jugoslaviji v »Slov. Narodu« ob 4. tm. mi daje povod, da Vam tudi jaz poročam, kake ljudi podpira naša država, oziroma vlada. Pred dvema letoma je prišel v Ormož na veleposestvo na priporečilo vlade grof Steinbock in bil od veleposestnike nastavljen kot ravnatelj, dasi zato nima nobene sposobnosti in faktično tudi ne opravlja ravnateljskih poslov. Ta mož dobiha že leta od naše vlade državno podporo, menda sedaj 1200 kron mesečno, dasi ima od veleposestva iste dohodke kakor upravitelj, ki mora s temi dohodki izhajati. Ali pa je vreden ta mož podpora, presodite po temelj dogodka. Ob smrti našega kralja Petra je dal oskrbnik izvestiti na grajskem stolpu črno zastavo. Zjutraj se srečata oskrbnik in ravnatelj ob vhodu v park in ravnatelj vpraša oskrbnika zakaj je izvešena zastava. Ta mu odgovori, da je umrl kralj Peter, direktor na to: »A der Mürder!« Tako doslovno se glasi poročilo »Jugoslavije«, gotovo je napisano v najboljšem meniju služiti dobrì stvari in braniti častito ime pokojnega našega vladarja. Mi bi poznali še boljšo in dostojnejšo pot, po kateri se odstrani take zločinske parazite, ki bi si upali tako naštopati, kakor piše omenjeni list.

Popis meničnih blanketov nove emisije. Delegacija ministrstva finančne pozarja na razglas štev. B II 10/40 iz leta 1922, ki izide v najkrajšem času v Uradnem listu in vsebuje popis meničnih blanketov nove emisije in določbe o zamenjavi starih emisij. Zamena meničnih blanketov se ima izvršiti do 1. avgusta 1922. Menični blanketi stare emisije se smejo uporabljati še do 1. junija 1922.

Poštna služba ob državnih praznikih. Ministrstvo za pošto in brzojav je odredilo, da se naj poštna služba ob državnih praznikih opravlja tako, kakor ob nedeljah.

Požar v Jeruzalemu pri Ormožu. V nedeljo je nastal požar v viničariji posestnika Novaka, ki je uničil cejo viničarijo. Radi pomanjkanja vode ni bilo mogoče ničesar rešiti. Škoda znaša nad 100.000 K. Zavarovalnina pa je minimalna in znaša samo 4000 K. Kako je nastal ogenj, dosedaj še ni ugotovljeno.

Vprašanje mezd železniških delavcev. Vprašanje ureditve mezd železniških delavcev se je zadnje dni poostriло, ker finančni minister zahteva povišanje voznih tarifov na železnični predno pristane na zvišanje mezd. Prometni minister je izjavil na interpelacijo poslanca Kukovca, da je on zahteval povišanje delavskih mezd železniških delavcev brez ozira na povišanje železniških tarifov ter da je tudi vpostavil potrebno vsoto v proračun svojega resorta. O tem vprašanju bo razpravljal na eni prihodnjih sej finančni odbor, povodom razprave o budžetu prometnega ministra.

Podpis pogodbe med Vatikanom in Rusijo. 10. maja pozno v noči se je podpisala v Genovi druga samostojna pogodba z Rusijo: pogodba, obstoječa iz dveh členov, med Rusijo in Vatikanom. Tiči se svobode veroizpovedi in katoliških misijonarjev v Rusiji. Glede tretjega člena pogodbe, katerega je predlagal papež v svoji spomenici in ki je zahteval vrnitev cerkvene lastnine cerkvam, je izjavil Čičerin, da ga ne more sprejeti. Papežev odposlanec msgr. Piccardi je pustil nato ta člen pasti in je podpisal pogodbo.

Zelo prijetno pri ribanju hrba, rok, nog in celega telesa, kot kosmetikum za negovanje kože, zob in ust deluje lekarnarja Fellerja prijetno dišeči »Elsafluid«. Mnogo je močnejši in boljši kakor francosko žganje in že 25 let prijubljen. 3 dvojnate steklenice ali 1 specijalna steklenica skupaj z zavojem in poštino za 72 K pošilja: Eugen V. Feller, Stubica donja, Elsatrg št. 356, Hrvatsko.

Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju, Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimunic.

Tisoče ljudi v vseh deželah sveta uporabila že 25 let prijetno dišeči

Feller-jev »Elsafluid«

kot KOSMETIKUM

za nego zob, zognega mesa, glave, kot dodatek k vodi za umivanje, ker je radi svojega antiseptičnega in čistečega osvezjujočega delovanja najboljšega učinka. Ravno tako je priljubljen kot krepko blago delujoče in

vrlo prijetno sredstvo za drgnjenje

hrbta, rok, nog in celega telesa. Je mnogo močnejši in delujoči kakor pa Francosko žganje in najboljše sredstvo te vrste. Tisoče priznanih. Z zamotom in poštino za vsakoga 3 dvojnate ali 1 specijalna steklenica 72 K

Za prodajalce:

12 dvojn. ali 4 spec. steklenice . . 300 K
24 " " 8 " " . . 570 K
36 " " 12 " " . . 800 K
POŠTNINE PROSTO na Vašo pošto. Kdor denar naprej pošlje, dobri še popust v naravi.

PRIMOT: Elsa obliž za Jurja očesa 8 K in 12 K, Elsa mentolni klinček 10 K, Elsa pospalni prasek 12 K, Pravo Elsa ribje olje 80 K, Elsa voda za usta 48 K, Elsa kolonska voda 60 K, Elsa sumskimiris 60 K, Glycerin 16 in 60 K, Lysol, Lysoform 48 K, Kineski čaj 4 K, Elsa mrčnesni prasek 16 K, Strap za podgane in mizi po 16 in 20 K.

EUGEN V. FELLER, lekarnar STUBICA Dolnja, Elsa trg št. 356, Hrvatsko.

JETIKA!
Strokovni zdravnik za pljučne bolezni dr. Pečnik ordinira z izjemo torka in petka v St. Jurju ob j. ž. Kupite tudi njegove 3 knjige. Navodila, kako do zdravja priti, ozdraviti.

190 **Priporoča se** 10-10

Janko Božič, Celje

zraven gostilne »Branibor«.

Špecerija, kolonjalno blago in dež. pridelki!

Cene zmerne. Postrežba točna.

Sprejme se

Učenca in učenka

poštenih staršev. Naslov pri I. Likar, Celje, Zrinjsko-Frankopanska 5. 1

Obl. konc. posredovalnica za promet z realitetami:

Anton P. Arzenšek

CELJE Kralja Petra c. 22 CELJE

Posreduje pri prodaji ozir. nakupu zemljišč, hiš, vil, gradov, velikih in malih posestev, industrijskih podjetij itd. vestno in točno. 45-1

Mlada krava

montavonske pasme, se proda pri Stallner-ju

Ustanovljena 1864. Hranilnica mestne občine Celje Ustanovljena 1864.

52-18

V lastni palači pri kolodvoru.

Stanje hranilnih vlog K 35,000.000.

Vrednost rezervnega zaklada K 8,000.000.

Dopolnilno varni zavod.

HRANILNE vloge, ki se sprejemajo od usakogar, uživajo najpopolnejšo varnost in ugodno obrestovanje. Poštné položnice strankam brezplačno na razpolago. Rentmino plačuje zavod iz svojega.

SPREJEMA tudi v varno shrambo od strank in sodišč razne vrednosne papirje, vložne knjižice itd. Daje v najem PREDALE v svojih safeblagajnah, tako, da obdrži ključ stranka sama.

OSKRBUJE svojim vložnikom prodajo in nakup vseh vrst vrednostnih papirjev itd. Izvršuje za nje tudi inkaso in druga denarna opravila najkulantnejše. IZPLAČILA v inozemstvu izredno ugodno in promptno.

Telefon Štev.: 35.

Posojila vseh vrst pod najugodnejšimi pogoji. Brezplačna pojasnila in strokovnjaki nasveti v vseh denarnih prasanjih.

Registrov. kreditna in stavbena zadruža z om. zav. Predernova ul. 15 v Celju

"LASTNI DOM"

Sprejema hranične vloge in jih obrestuje po 4½% štiri in pol K od sto, proti odpovedi (5%) pet od sto.

DR. BARTH,

CELJE, MILISTAN

ordinira zopet v ženskih, kožnih in splošnih boleznih vsaki dan od 11 do 12 ure in od 3 do 4 ure. V nedeljo samo dopoldne.

Učenec

ki ima veselje do trgovine, s primerno šolsko izobrazbo, se takoj sprejme. Prednost imajo reflektanti iz ugledne kmečke hiše iz Savinjske doline. Po 515 nudbe je poslati na 2-1

Valentin Hladin manufakturina trgovina v Celju.

Vzamem v najem travnik

od 3 do 5 oralov za košnjo, oziroma 504 sem tudi kupec. 3-2

Ivan Ravnikar, trgovec v Celju.

Stolarje

za izdelovanje gostilniških stolov sprejmem kakor tudi prvo-vrstne mizarje. 499 3-3

Stadler, Ljubljana, Sedna ul. 11.

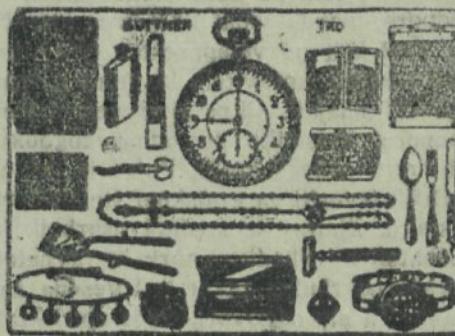
Čevljarskega učenca

sprejme Josip Plevčak,

518 Zavodna številka 40, Celje. 2-1

Vaša želja

imeti res dobro in zanesljivo uro, je izpolnjena, ako si preskrbite uro iz znane urarske tvrdke Suttner.

Prihranite si popravljanja in tudi jezo. Najnovejše ure iz nikla, srebra, tula, zlata itd.

Naročne ure. 228 13-10

Bogata izbira verižic, prstanov, uhanov, naročnic, predmetov iz zlata in srebra vsake vrste. Zahtevajte cenik s slikami

od Tovniške tvrdke H. SUTTNER Ljubljana št. 983.

Pošljite samo 1 dinar za stroške, ako želite, da se Vam pošlje brezplačno veliki katalog.

Razširjajte „Novo Dobo!“

Naznanilo.

Vsem trgovcem, modistkam in cenj. občinstvu naznanjam, da sem otvoril zalogo

s klobuki in slamniki

v Celju, Gosposka ulica št. 4. 45-11

Franc Cesar, tovarna klobukov in slamnikov v Domžalah

Kupim

suhe bukove deske

od 22 do 24 mm debeline, eventuelno lepe ravne testone.

Stadler, Ljubljana, Sedna ulica štev. 11.

Naznanilo.

Cenjenemu občinstvu, posebno lovskim krogom vladno naznanjam, da sem otvoril

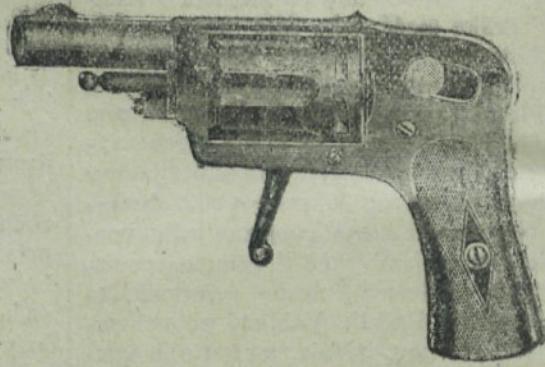
puškarsko delavnico na

Slomšekovem trgu št. 4 (za farno cerkvijo)

kjer se bodo izvrševala vsa v puškarsko stroko spadajoča popravila.

V zalogi imam vsakovrstne lovske puške, municijo, lovske potrebščine, revolverje, avtomatične pištole, flovert puške itd. — Priporočam se za mnogobrojna naročila, katera se bodo solidno in kulantno izvrševala

Albert Rutar
puškar v Celju.

Vabilo k občnemu zboru

bolniške blagajne trgovskega gremija v Celju
kateri se vrši v četrtek, dne 18. maja 1922 ob pol 20. (pol 8.) uri zveč.

v gostilni pri Kroni v Celju.

DNEVNI RED: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zabora.
2. Poročilo blagajnega predstojnika za leto 1921.
3. Predlog račun. zaključka in premoženskega izkaza za l. 1921.
4. Sklepanje glede obstanka bolniške blagajne.
5. Slučajnosti.

K sklepnosti občnega zabora je treba navzočnosti 15 od 100 članov. (§ 22 pravil).

Ako bi bil sklicani občni zbor nesklepen, skliče se tekom 4 tednov drugi občni zbor z istim dnevnim redom, kateri bode sklepčeni ne glede na število navzočih članov. (§ 22 pravil). Želeti je pa obilo udeležbe od strani članov kakor tudi od strani članov gremija, ker gre se za obstanek blagajne.

Člani gremija imajo pravico na polovico v občnem zboru pripadajočih glasov ter so lahko po njih poverjenikih zastopani.

Bolniška blagajna trgovskega gremija v Celju,
dne 2. maja 1922.

Drofenik,
nač. blagajne.

SUKNO

pristno češko za moške in voljeno za ženske obleke in razno manufakturo kupite radi direktnega importa po čudovito nizkih cenah samo v veletrgovini in razpošiljalnici

R. Stermecki, Celje.

USNJE

126 50-15

VSEH VRST

PRIZNANO SOLIDNA POSTREŽBA

FRANJO FABANEL — CELJE

Gosposka ulica 26.

99 104-32

Oglejte si manufakturno trgovino J. KUDISZ

Celje - Gaberje 16, nasproti vojašnici kralja Aleksandra
Priporoča se vsem odjemalcem: na drobno in debelo.

Dospela je velika množina inozemskega blaga po zelo nizkih cenah; na primer sukno za moške in ženske obleke, cefir, šifon in raznovrstno manufakturno blago.

Anton Steblownik restavrater in posestnik v Rečici ob Paki.

Pogreb našega miljenca bo v soboto 13. maja ob pol 11. uri. Savinjanom ostani vrlji narodni mož v blagem spominu!

Rečica ob Paki 10. maja 1922.

Ivan Steblownik, kr. profesor, sin Eliza Steblownik, soproga. Amalija Steblownik, Fanč Jelen, Nežka Steblownik, Lenika Pečovnik, Liza Rajster, Točka Hvala — hčere. Florijan Jelen, želez. sprevodnik; Karol Pečovnik, posestnik in pekovski mojster; Josip Rajster, posestnik in tovarnar; Bogomir Hvala, računski oficijal pri pom. vladi — zetje in drugi sorodniki.